

Велика е майката

Презъ нашето тежко робство българската майка е играла завидна роля въ освободителното движение. Нека си спомнимъ за майката на Василъ Левски, на Ботева, Каравелова, Бенковски, Каблешкова, Волова, за баба Тонка, майката на братя Обретенови, — и още много героични майки, които откърмиха велики българи — борци за политическа и духовна свобода. Безъ българската майка нѣмаше да бждатъ запазени старитѣ хубави народни пѣсни и приказки, които тя сладко е пѣла и разказвала на своитѣ рожби. Затова въ народната и лична поезия майката се взима като еднаквостъ на Родината. Майката се грижи за децата си, а Родината прикѣтва добритѣ си синове, които работятъ за нейното издигане. Когато Апостолътъ бѣ обесенъ, безсмъртниятъ пѣвецъ на свободата, Христо Ботевъ, изпѣ една отъ най-вдѣхновенитѣ си пѣсни:

О, майко моя, Родино мила,
Защо тѣй жално, тѣй милоно плачешъ?

Плаче мжченицата майка за смъртѣта на вѣрния си синъ. Майката неутешимо скѣрби за загубата на своето дете. Българската майка е велика страдалница, тя най-тежо е понасяла робската неволя, съ сълзи на очи е изпращала чадото си въ бранъ за родъ и честъ. Прикѣтана край огнището, тя мѣлкомъ се моли за здравето на децата. Тя иска децата ѝ да бждатъ здрави и щастливи. За това ние трѣбва да бждемъ много внимателни къмъ нея, да я обичаме, да слушаме нейнитѣ умни съвети и напѣтствия, да се трудимъ, за да успѣемъ въ живота, защото съ това ще ѝ допринесемъ най-голѣмата радостъ. Никоя майка не желае нейното дете да е лошо, невъзпитано, да не си учи уроцитѣ, и да не вѣрви по пѣтя на просвѣщенiето. Само грубото и невъзпитано дете не обича майка си, защото не може да разбере, колко скѣпа за насъ е майката, която всеотдайно е посветила живота си за нашето здраве и спокойствие.

Велика е майката, велика е нейната свята роля въ семейството, велико е нейното предназначение. Ние никога не ще можемъ да се отблагодаримъ за нейнитѣ безкрайни грижи. Въ живота и творчеството на великитѣ хора стои изправена фигурата на една майка, която е посветила всичкитѣ си морални и физически сили на своето дете. Колко много сме несправедливи понѣкога, когато не слушаме добритѣ съвети на майка си, измѣчваме я съ нашето непокорство и жестоко се отнасяме къмъ нейнитѣ добри намѣрения! Нѣма по-голѣмъ закрильникъ и утешителъ отъ майката, тя е истински ангелъ-хранителъ, една тя излага живота си, за да спаси своето дете. Ние